

på det multilaterale område. Der er NGO-erne, som jeg nævnte før, og der kunne også være noget støtte til FN-organisationer. Vi har det finansieret.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Claus Larsen-Jensen i, at der er mange lande, som svigter den opgave, men Danmark kan ikke løse hele verdens problemer. Vi ligger i front, når det gælder ulandsbistanden, også hvis Det Konservative Folkepartis forslag bliver gennemført. Og vores ulandsbistand er ikke kun et spørgsmål om, at danske erhvervsvirksomheder skal have mere ud af det. Men vi kan da lige så godt benytte vores erhvervsvirksomheder, når vi alligevel bruger pengene.

Jes Lunde (SF):

Det forslag til finanslov for år 2000, som regeringen spillede ud med her for kort tid siden, var jo udramatisk og har derfor heller kunnet hidse nogen af partierne alverdens op.

Det var et forslag, som var præget af, at regeringen ikke havde det store behov for at lave dramatiske ændringer. Det skyldes jo, at den økonomiske udvikling i det danske samfund generelt er ganske fornuftig for tiden. Der er god fremgang i beskæftigelsen, der er overskud på statsfinanserne, og vi har en betalingsbalance, hvor de problemer, der var tidligere på året, har vist sig at være nogle, der kunne overvindes igen.

Vi ser selvfølgelig de ting i lyset af pinsepakken, som de borgerlige partier har brugt dagen i dag til at harcelere lidt over. For os at se var det helt nødvendigt, at vi gennemførte det indgreb med pinsepakken. Det var ikke, fordi der var nogen af os, der syntes, det var specielt sjovt. Det er jo ikke specielt rart at gå ud og sende regninger ud, hverken til husejere eller til nogen andre for så vidt. Men det var nødvendigt at lave en opbremsning i økonomien, fordi betalingsbalancen truede med at gå helt galt, hvis ikke vi mestrede den evne, det er at kunne styre økonomien, når den bliver overhedet. Derfor var der en kreds af partier, der sammen med regeringen var parat til at gennemføre den her pinsepakke.

Det blev regeringen og vestrefløj, som havde ansvarligheden, som havde modet til at lave de indgreb, der skulle til. Der er ikke noget at gøre ved, at de borgerlige så stadig væk er lidt sure over den begivenhed, men vi har ikke fortrudt noget, vil jeg gerne sige. For os at se var pinsepakken et rigtigt signal i rette tid, og de

økonomiske effekter, der har vist sig af pinsepakken, har også vist sig at være de rigtige.

Det har så givet regeringen et godt grundlag for at lave en finanslov nu uden den store dramatik, og jeg vil da gerne kvittere for, at der heller ikke på finansloven er sådan større grove sociale besparelser, som kan bringe sindene voldsomt i kog hos SF. Det giver jo et bedre udgangspunkt for at forhandle, at vi ikke på forhånd ser nogle ting i udspillet, som er fuldkomment uoverstigelige.

Det er klart, at vi skal have kigget nøjere på de forskellige spareforslag, der så er. Det er oplagt, at enhver regering nødvendigvis må komme med spareforslag. Der er jo væsentlig flere folk, der har gode ideer til merudgifter, end folk, der har forslag til besparelser, og derfor er det enhver regerings sure pligt så alligevel at komme med nogle spareforslag hist og her.

Vi skal have set på, om begrundelserne er i orden for dem. Vi skal have set på, hvad det er for en bagatelgrænse, man spekulerer på for varmhjælp til pensionister. Er vi nede i så små beløb, at det bare er o.k., eller hvad? Vi skal have set på, om den saglige begrundelse er i orden for omlægningen af børnetilskud og børnebidrag. Det kan vi have vores tvivl om, men vi ser på det, når regeringen kommer med et mere præcist udspil på området.

De fleste af de nye initiativer, der ligger i skattepolitikken, er også positive. Afgiften på reklametryksager er jo et gammelt SF-krav, så vi hilser det bestemt velkommen, at det nu nærmer sig noget mere konkret lovgivning. Antallet af reklametryksager er jo blevet fordoblet, sådan at vi nu er oppe på 1,8 mia. tryksager årlig, der kommer ind ad brevsprækkerne. Det er et så utroligt ressourcemisbrug, der foregår på dette område, at vi meget gerne ser en afgift, der kan få dæmpet det noget.

Tilsvarende synes vi da også, det er fint, når regeringen begynder at lægge afgifter på ftalater, som er et meget farligt kemisk stof. Vi mener, det bør udvides til afgifter også på pvc og på andre kemikalier, men foreløbig bare en støtte fra SF til den nytænkning, der ligger i, at regeringen begynder at tage nogle af de ting op.

Dér, hvor vore veje skilles i forhold til regeringen, er især i spørgsmålet om ambitionsniveauet i indsatsen mod de store samfundsproblemer. Vi bliver meget bekymrede, når regeringen i fremskrivningen til år 2005 lægger op til, at indsatsen mod arbejdsløsheden nærmest er et overstået kapitel, og hvis arbejdsløsheden